

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
HENRIK SAUGMANDSGAARD ØE
prednesené 14. februára 2019¹

Vec C-585/17

**Finanzamt Linz,
Finanzamt Kirchdorf Perg Steyr,
za účasti:
Dilly's Wellnesshotel GmbH**

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd, Rakúsko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Štátna pomoc – Schéma pomoci vo forme úľav na environmentálnych daniach – Smernica 2003/96/ES – Zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny – Článok 17 ods. 1 písm. a) – Energeticky náročné podniky – Nariadenie (EÚ) č. 651/2014 – Článok 44 ods. 1 až 3 – Výber príjemcov na základe transparentných a objektívnych kritérií – Platba pevne stanovenej sumy kompenzácie – Článok 58 ods. 1 – Prechodné ustanovenia – Článok 5 ods. 2 písm. d) – Transparentnosť pomoci – Pomoc vo forme daňového zvýhodnenia“

I. Úvod

1. Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd, Rakúsko) týmto návrhom na začatie prejudiciálneho konania položil Súdnemu dvoru niekoľko otázok týkajúcich sa výkladu článku 108 ods. 3 ZFEÚ, ako aj článku 44 ods. 3 a článku 58 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 651/2014.²
2. Tento návrh bol podaný v rámci dvoch konaní o opravných prostriedkoch „Revision“, ktoré vedie v prvom prípade Finanzamt Linz (Daňový úrad Linz, Rakúsko) a v druhom prípade Finanzamt Kirchdorf Perg Steyr (Daňový úrad Kirchdorf Perg Steyr, Rakúsko) proti spoločnosti Dilly's Wellnesshotel GmbH vo veci vrátenia energetickej dane za rok 2011 a za obdobie od februára 2013 do januára 2014, o ktoré táto spoločnosť žiada.
3. Rakúska právna úprava vzťahujúca sa na vrátenie energetickej dane, ktoré je predmetom sporu vo veci samej, predstavuje schému štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Hoci vnútroštátny súd vychádza zo zásady, že predchádzajúca verzia schémy pomoci, o ktorú ide v spore vo veci samej, bola schválená Komisiou v roku 2004, okruh príjemcov schémy pomoci sa následne zmenil, pričom táto zmena, ktorá je súčasťou schémy pomoci, o ktorú ide v spore vo veci samej, nebola oznámená Európskej komisii.

¹ Jazyk prednesu: francúzština.

² Nariadenie Komisie zo 17. júna 2014 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článkov 107 a 108 zmluvy (Ú. v. EÚ L 187, 2014, s. 1). Týmto nariadením bolo zrušené nariadenie Komisie (ES) č. 800/2008 zo 6. augusta 2008 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné so spoločným trhom podľa článkov 87 a 88 zmluvy (Ú. v. EÚ L 214, 2008, s. 3).

4. Za predpokladu, že zmenu okruhu príjemcov je potrebné oznámiť podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ, sa vnútroštátny súd v tejto súvislosti pýta, či schéma pomoci, o ktorú ide v spore vo veci samej, môže byť oslobodená od notifikačnej povinnosti v zmysle nariadenia č. 651/2014, pričom v takom prípade by bola v súlade so zákonom aj bez predchádzajúceho oznámenia. Na tento účel kladie presnejšie otázku, či schéma pomoci spĺňa podmienky stanovené v článku 44 ods. 3 a článku 58 ods. 1 nariadenia č. 651/2014. Na žiadosť Súdneho dvora sú tieto návrhy obmedzené na analýzu uvedenej otázky.

5. Súdnemu dvoru navrhujem, aby na túto otázku odpovedal kladne.

II. Právny rámec

A. Právo Únie

1. Nariadenie č. 651/2014

6. Článok 5 nariadenia č. 651/2014, nazvaný „Transparentnosť pomoci“, stanovuje:

„1. Toto nariadenie sa vzťahuje iba na pomoc, pri ktorej je možné vopred presne vypočítať ekvivalent hrubého grantu pomoci bez potreby vykonať posúdenie rizika (transparentná pomoc).“

2. Za transparentné sa považujú tieto kategórie pomoci:

...

d) pomoc vo forme daňového zvýhodnenia, ak opatrenie stanovuje hornú hranicu, ktorou sa zabezpečí, že nedôjde k prekročeniu uplatniteľného stropu;

...“

7. Článok 44 tohto nariadenia, nazvaný „Pomoc vo forme úľav na environmentálnych daniach podľa smernice 2003/96/ES^[3]“, stanovuje:

„1. Schémy pomoci vo forme úľav na environmentálnych daniach, ktoré spĺňajú podmienky [smernice 2003/96], sú zlučiteľné s vnútorným trhom v zmysle článku 107 ods. 3 [ZFEÚ] a sú oslobodené od notifikačnej povinnosti podľa článku 108 ods. 3 [ZFEÚ] za predpokladu, že sú splnené podmienky stanovené v tomto článku a kapitole I.“

2. Príjemcovia daňovej úľavy sa vyberajú na základe transparentných a objektívnych kritérií a platia aspoň príslušnú minimálnu úroveň daní stanovenú v [smernici 2003/96].

3. Schémy pomoci vo forme daňových úľav sú založené na znížení sadzby príslušnej environmentálnej dane alebo na platbe pevne stanovenej sumy kompenzácie alebo na kombinácii týchto mechanizmov.

...“

³ Smernica Rady z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny (Ú. v. EÚ L 283, 2003, s. 51; Mím. vyd. 09/001, s. 405).

8. Článok 58 nariadenia č. 651/2014, nazvaný „Prechodné ustanovenia“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Toto nariadenie sa uplatňuje na individuálnu pomoc poskytnutú pred nadobudnutím jeho účinnosti, ak táto pomoc spĺňa všetky podmienky stanovené v tomto nariadení s výnimkou článku 9.“

2. Smernica 2003/96

9. Článok 17 ods. 1 smernice 2003/96 znie:

„Za podmienky, že sa dodržiavajú minimálne úrovne zdaňovania predpísané touto smernicou v priemere za všetky podniky, smú členské štáty uplatňovať daňové úľavy na spotrebu energetických výrobkov používaných na vykurovacie účely alebo na účely článku 8 ods. 2 písm. b) a c) a na elektrinu v týchto prípadoch:

a) v prospech energeticky náročného podniku

„Energeticky náročný podnik“ je podnikateľský subjekt uvedený v článku 11, v ktorom buď nákupy energetických výrobkov a elektriny dosahujú prinajmenšom 3,0 % výrobné hodnoty alebo výška platenej vnútroštátnej energetickej dane dosahuje prinajmenšom 0,5 % pridanej hodnoty. V rámci tejto definície smú členské štáty uplatňovať obmedzujúcejšie pojmy, vrátane definícií predajnej hodnoty, procesu a sektora.

...“

B. Rakúske právo

10. § 1 ods. 1 Energieabgabenvergütungsgesetz (zákon o vrátení energetickej dane, ďalej len „EAVG“) v znení uplatniteľnom vo veci samej stanovuje:

„Zaplatená energetická daň za energetické zdroje uvedené v odseku 3 sa na základe žiadosti vráti za kalendárny rok (hospodársky rok) v rozsahu, v akom (spolu) presahuje 0,5 % rozdielu medzi

- (1) obratmi v zmysle § 1 ods. 1 bodov 1 a 2 Umsatzsteuergesetz 1994 [rakúsky zákon o dani z obratu z roku 1994] a
- (2) obratmi v zmysle § 1 ods. 1 bodov 1 a 2 zákona o dani z obratu z roku 1994, ktoré boli poskytnuté podniku (čistá hodnota výroby).“

11. § 1 ods. 1 EAVG bol doplnený prostredníctvom § 2 ods. 2, ktorý v znení uplatniteľnom vo veci samej stanovuje:

„(1) Prijemcovi sa na základe žiadosti vráti za kalendárny rok (hospodársky rok) suma, ktorá presahuje podiel na čistej hodnote výroby uvedený v § 1. Žiadosť musí obsahovať množstvo energetických zdrojov spotrebovaných v podniku uvedených v § 1 ods. 3 a sumy uvedené v § 1. ...

(2) Pri vypočítaní sumy, ktorá sa má vrátiť, sa uplatní buď hranica 0,5 % čistej hodnoty výroby, alebo nasledujúce paušálne spoluúčasti, pričom pripísať sa má nižšia zo súm:

- v prípade elektrickej energie 0,0005 eura/kWh,
- v prípade zemného plynu uvedeného v podpoložke 2711 21 00 kombinovanej nomenklatúry 0,00598 eura/štandardný m³,

- v prípade čierneho uhlia, hnedého uhlia, koksu, bitúmenov a asfaltov uvedených v položkách 2701, 2702, 2704, 2713 a 2714 kombinovanej nomenklatúry 0,15 eura/gigajoul,
- v prípade extra ľahkého palivového oleja (plynový olej uvedený v podpoložkách 2710 19 41, 2710 19 45, 2710 19 49 kombinovanej nomenklatúry) 21 eur/1000 l,
- v prípade ľahkého, stredne ťažkého a ťažkého palivového oleja (podpoložky 2710 19 61, 2710 19 63, 2710 19 65, 2710 19 69 kombinovanej nomenklatúry) 15 eur/1000 kg,
- v prípade skvapalneného zemného plynu (podpoložky 2711 12, 2711 13, 2711 14, 2711 19 kombinovanej nomenklatúry) 7,5 eura/1000 kg.

...

12. § 2 ods. 1 EAVG v znení BGBl. I č. 92/2004 stanovuje:

„Nárok na vrátenie majú všetky podniky...“

13. Budgetbegleitgesetz 2011 (sprievodný zákon k štátnemu rozpočtu z roku 2011) z 30. decembra 2010 (BGBl. I č. 111/2010) (ďalej len „BBG 2011“) zmenil a doplnil § 2 ods. 1 takto:

„... Nárok na vrátenie majú len podniky, v prípade ktorých sa preukázalo, že ich hlavnou činnosťou je výroba hmotného majetku...“

14. § 4 EAVG bol ďalej rozšírený o tento odsek 7:

„§ 2 a 3 v znení [BBG 2011] platia pre žiadosti o vrátenie, ktoré sa vzťahujú na obdobie po 31. decembri 2010, pod podmienkou schválenia Európskou komisiou.“⁴

III. Spor vo veci samej, prejudiciálne otázky a konanie na Súdnom dvore

15. Žiadosťou z 29. decembra 2011 Dilly's Wellnesshotel, ktorá prevádzkuje hotel, požiadala o vrátenie energetickej dane za rok 2011.

16. Daňový úrad Linz rozhodnutím z 21. februára 2012 túto žiadosť zamietol s odôvodnením, že BBG 2011 v § 2 a 3 EAVG stanovil, že vrátenie energetickej dane na základe žiadostí podaných po 31. decembri 2010 je prípustné iba v prípade podnikov, u ktorých je preukázané, že ich hlavnou činnosťou je výroba hmotného majetku. Daňový úrad uviedol, že v prípade spoločnosti Dilly's Wellnesshotel ako podniku poskytujúceho služby je tak vrátenie energetickej dane za obdobia po 31. decembri 2010 vylúčené.

17. Dilly's Wellnesshotel podala proti tomuto rozhodnutiu odvolanie na Unabhängiger Finanzsenat (Nezávislý finančný senát, Rakúsko), ktorý odvolanie zamietol ako nedôvodné rozhodnutím z 23. marca 2012.

18. Dilly's Wellnesshotel podala proti tomuto rozhodnutiu žalobu na Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd), ktorý rozsudkom z 19. marca 2013 zrušil napadnuté rozhodnutie.

⁴ Vnútroštátny súd vysvetľuje, že BBG 2011 sa mal síce pôvodne uplatňovať od 1. januára 2011, no neskôr bolo rozsudkom Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd, Rakúsko) a pozmeňovacou vyhláškou z 29. augusta 2013 stanovené, že BBG 2011 sa bude uplatňovať od 1. februára 2011.

19. Bundesfinanzgericht (Spolkový finančný súd, Rakúsko), ktorý nahradil Unabhängiger Finanzsenat (Nezávislý finančný senát), rozhodnutím z 31. októbra 2014 položil Súdnemu dvoru niekoľko prejudiciálnych otázok.

20. V rozsudku z 21. júla 2016⁵ Súdny dvor konštatoval, že článok 3 ods. 1 nariadenia č. 800/2008 sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ taká schéma pomoci, o akú ide vo veci samej, výslovne neodkazuje na toto nariadenie citovaním jeho názvu a uvedením odkazu na jeho uverejnenie v *Úradnom vestníku Európskej únie*, bráni tomu, aby sa táto schéma chápala tak, že spĺňa podmienky na účely uplatnenia výnimky z notifikačnej povinnosti stanovenej v článku 108 ods. 3 ZFEÚ na základe článku 25 ods. 1 uvedeného nariadenia.

21. Bundesfinanzgericht (Spolkový finančný súd) rozsudkom z 3. augusta 2016 vyhovel odvolaniu a nariadil vrátenie energetickej dane za rok 2011 v súlade s návrhom spoločnosti Dilly's Wellnesshotel. Uvedený súd v podstate konštatoval, že § 2, § 3 a §4 ods. 7 EAVG v znení BBG 2011 neobsahujú nijaký odkaz na nariadenie č. 800/2008 a nespĺňajú ani jeho základné podmienky. Keďže Komisia obmedzenie vzťahujúce sa na podniky poskytujúce služby neschválila, toto obmedzenie nenadobudlo účinnosť.

22. Daňový úrad Linz podal proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok „Revision“ na Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd).

23. Dilly's Wellnesshotel ďalšou žiadosťou z 25. júla 2014 požiadala o vrátenie energetickej dane za obdobie od februára 2013 do januára 2014.

24. Daňový úrad Kirchdorf Perg Steyr rozhodnutím z 9. januára 2015 túto žiadosť zamietol s rovnakým odôvodnením ako Daňový úrad Linz v rozhodnutí z 21. februára 2012.

25. Dilly's Wellnesshotel podala proti rozhodnutiu z 9. januára 2015 odvolanie na Bundesfinanzgericht (Spolkový finančný súd), ktorý odvolaniu vyhovel a nariadil vrátenie energetickej dane v súlade so žiadosťou spoločnosti Dilly's Wellnesshotel, pričom v podstate odkázal na svoj rozsudok z 3. augusta 2016 citovaný v bode 21 vyššie.

26. Daňový úrad Kirchdorf Perg Steyr podal proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok „Revision“ na Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd).

27. Posledný uvedený súd sa domnieva, že vrátenie energetickej dane predstavuje na základe EAVG v znení pred prijatím BBG 2011 pomoc, ktorú Komisia implicitne a časovo neobmedzene schválila rozhodnutím z 9. marca 2004.⁶

28. Tento súd poukazuje na to, že prostredníctvom BBG 2011 mal rakúsky zákonodarca v úmysle obmedziť okruh príjemcov tejto schémy pomoci, aby mali nárok na vrátenie energetickej dane len tie podniky, v prípade ktorých je preukázané, že ich hlavnou činnosťou je výroba hmotného majetku. Táto zmena EAVG však nebola oznámená Komisii.⁷

5 Dilly's Wellnesshotel (C-493/14, EU:C:2016:577).

6 Rozhodnutie Komisie o úprave pomoci uplatnenej v Rakúsku v súvislosti s náhradou dane za energie na zemný plyn a elektrinu v rokoch 2002 a 2003 (Ú. v. EÚ L 190, 2005, s. 13).

7 Pozri rozsudok z 21. júla 2016, Dilly's Wellnesshotel (C-493/14, EU:C:2016:577, bod 39).

29. Vnútroštátny súd ďalej vysvetľuje, že stanovením podmienky, podľa ktorej nadobudnutie účinnosti EAVG v znení BBG 2011 podlieha schváleniu Komisiou,⁸ chcel zákonodarca zjavne zabezpečiť, aby plánované obmedzenie prostredníctvom BBG 2011 neporušovalo ustanovenia práva Únie o štátnej pomoci, a tak nemohlo ohroziť časovo neobmedzené povolenie doterajšej schémy pomoci. Ak by právne dôvody štátnej pomoci odporovali obmedzeniu okruhu príjemcov pomoci alebo ak by najmä nebolo možné dosiahnuť potrebné schválenie zo strany Komisie, opatrenie by malo zostať v platnosti ako doteraz.

30. V tomto kontexte Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) rozhodnutím zo 14. septembra 2017, ktoré bolo Súdnemu dvoru doručené 5. októbra 2017, prerušil konanie a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. Má sa zmena schválenej schémy pomoci, ktorou sa členský štát vzdáva ďalšieho využívania schválenej pomoci pre určitú (oddeliteľnú) skupinu príjemcov pomoci, a tým iba znižuje rozsah existujúcej pomoci, považovať v prípade, akým je prejednávaný prípad, za úpravu schémy pomoci, ktorá si (v zásade) vyžaduje notifikáciu podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ?
2. Môže zákaz výkonu pomoci podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ v prípade formálnej chyby v rámci uplatňovania [nariadenia č. 800/2008] viesť k neuplatniteľnosti obmedzenia schválenej schémy pomoci, takže členský štát je prostredníctvom zákazu výkonu pomoci v konečnom dôsledku povinný poskytnúť pomoc určitým príjemcom pomoci („požiadavka výkonu pomoci“)?
3. a) Spĺňa právna úprava vrátenia energetickej dane, o akú ide v prejednávanom prípade, pri ktorej je suma energetickej dane, ktorá sa má vrátiť, jednoznačne určená na základe zákonom stanoveného vzorca výpočtu, podmienky [nariadenia č. 651/2014]?
3. b) Má článok 58 ods. 1 nariadenia č. 651/2014 za následok, že právna úprava vrátenia energetickej dane je od januára 2011 oslobodená od notifikačnej povinnosti?“

31. V súlade so žiadosťou Súdneho dvora sa v týchto návrhoch obmedzím na preskúmanie tretej prejudiciálnej otázky a) a b).

32. Písomné pripomienky predložili Súdnemu dvoru Dilly's Wellnesshotel, rakúska vláda, ako aj Európska komisia. Títo účastníci konania sa zúčastnili aj na ústnom pojednávaní, ktoré sa konalo 21. novembra 2018.

IV. Analýza

A. Úvodné pripomienky týkajúce sa súvislosti tretej prejudiciálnej otázky

33. V súvislosti s EAVG už Súdny dvor vydal dva rozsudky, a to rozsudky Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke⁹ a Dilly's Wellnesshotel¹⁰.

⁸ Pozri § 4 ods. 7 EAVG 2011 citovaný v bode 14 vyššie.

⁹ Rozsudok z 8. novembra 2001 (C-143/99, EU:C:2001:598).

¹⁰ Rozsudok z 21. júla 2016 (C-493/14, EU:C:2016:577).

34. EAVG v pôvodnom znení stanovoval čiastočné vrátenie energetickej dane len podnikom, v prípade ktorých sa preukázalo, že ich hlavnou činnosťou je výroba hmotného majetku. Pre podniky poskytujúce služby bola teda možnosť vrátenia tejto dane vylúčená. V rozsudku *Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*¹¹ Súdny dvor konštatoval, že také vnútroštátne opatrenia sú selektívne a predstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

35. Zmenou, ktorá nadobudla účinnosť 1. januára 2002, rakúsky zákonodarca rozšíril pôsobnosť EAVG a upravil čiastočné vrátenie dane v prospech podnikov všetkých odvetví. Komisia vo vyššie uvedenom rozhodnutí z 9. marca 2004¹² konštatovala, že toto opatrenie je stále selektívne, a teda naďalej predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.¹³

36. Zmenou zavedenou prostredníctvom BBG 2011 rakúsky zákonodarca od 1. februára 2011 znova vylúčil z možnosti vrátenia energetickej dane podniky poskytujúce služby. Ako som už uviedol,¹⁴ vnútroštátna právna úprava, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, t. j. EAVG v znení BBG 2011 (ďalej len „dotknutá schéma pomoci“ alebo „EAVG 2011“), nebola oznámená Komisii.

37. Pripomínam, že v predchádzajúcej veci *Dilly's Wellnesshotel*, uvedenej v bode 20 vyššie, Súdny dvor v podstate rozhodol, že dotknutá schéma pomoci nespĺňa podmienky stanovené v nariadení č. 800/2008 pre oslobodenie od notifikačnej povinnosti upravenej v článku 108 ods. 3 ZFEÚ, pokiaľ táto schéma pomoci výslovne neodkazuje na uvedené nariadenie, ako stanovuje článok 3 ods. 1 tohto nariadenia.¹⁵

38. Uvádzam, že nariadenie č. 651/2014 zrušilo nariadenie č. 800/2008 a nahradilo ho s účinnosťou od 1. júla 2014. Nariadenie č. 651/2014 stanovuje iné podmienky než nariadenie č. 800/2008, na základe ktorých môžu byť od notifikačnej povinnosti oslobodené také schémy pomoci ako v spore vo veci samej. Nariadenie č. 651/2014 si najmä nevyžaduje, aby schémy pomoci obsahovali výslovný odkaz na toto nariadenie.

39. Pokiaľ sa na zmenu schémy pomoci zavedenú prostredníctvom BBG 2011 v zásade vzťahuje notifikačná povinnosť v zmysle článku 108 ods. 3 ZFEÚ, čo je predmetom prvej prejudiciálnej otázky, vnútroštátny súd sa treťou otázkou položenou v prejednávanej veci v podstate pýta, či dotknutá schéma pomoci napriek tomu, že nie je oslobodená od notifikačnej povinnosti v zmysle nariadenia č. 800/2008, môže byť z tejto povinnosti vyňatá na základe nariadenia č. 651/2014.

40. Pomocou tejto tretej prejudiciálnej otázky týkajúcej sa výkladu ustanovení nariadenia č. 651/2014 by vnútroštátny súd zistil, či bola dotknutá schéma pomoci vykonaná v rozpore s *právom Únie* z dôvodu, že nebola vopred oznámená Komisii v zmysle článku 108 ods. 3 ZFEÚ.

41. Na základe odpovede, ktorú Súdny dvor poskytne na túto otázku, bude môcť vnútroštátny súd určiť, aké dôsledky treba v prípade takého rozporu so zákonom vyvodiť *na základe vnútroštátneho práva*.

11 Rozsudok z 8. novembra 2001 (C-143/99, EU:C:2001:598).

12 Pozri bod 27 a poznámku pod čiarou 6.

13 Vrátenie dane sa síce teoreticky týka všetkých podnikov, Komisia však usúdila, že *de facto* z neho majú prospech podniky, ktoré majú vysokú spotrebu energie v porovnaní s čistou hodnotou výroby (pozri body 45 až 55 uvedeného rozhodnutia Komisie).

14 Pozri bod 28 vyššie.

15 Rozsudok z 21. júla 2016 (C-493/14, EU:C:2016:577, body 30 až 52).

42. Presnejšie, ak by Súdny dvor odpovedal v tom zmysle, že nariadenie č. 651/2014 *sa vzťahuje* na dotknutú schému pomoci, a teda uvedená schéma je oslobodená od notifikačnej povinnosti, vnútroštátny súd sa predbežne domnieva, že by to znamenalo, že dotknutá schéma pomoci skutočne nadobudla účinnosť 1. februára 2011, ako stanovil rakúsky zákonodarca.¹⁶ Keďže táto schéma pomoci *sa nevzťahuje* na podniky poskytujúce služby, akým je Dilly's Wellnesshotel, žiadosť o vrátenie dane by teda bola tomuto podniku zamietnutá.

43. Naopak, ak by Súdny dvor odpovedal v tom zmysle, že nariadenie č. 651/2014 *sa nevzťahuje* na uvedenú schému pomoci, takže by bola v rozpore s právom Únie, vnútroštátny súd sa predbežne domnieva, že vzhľadom na to, že na dotknutú schému pomoci treba v takom prípade nazerať v tom zmysle, že nenadobudla účinnosť, je potrebné vychádzať z toho, že predchádzajúca schéma pomoci je stále *platná*, ako stanovil rakúsky zákonodarca.¹⁷ V takom prípade by Dilly's Wellnesshotel mala nárok na požadované vrátenie dane v rámci predchádzajúcej schémy, ktorá sa vzťahovala aj na podniky poskytujúce služby.¹⁸ Ako som vysvetlil v bode 27 vyššie, vnútroštátny súd sa v tomto smere domnieva, že predchádzajúcu schému pomoci Komisia implicitne a časovo neobmedzene schválila.

44. Pokiaľ by Súdny dvor odpovedal na prvú prejudiciálnu otázku kladne v tom zmysle, že na zmenu schémy pomoci zavedenú prostredníctvom BBG 2011 sa v zásade vzťahuje notifikačná povinnosť podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ, bolo by potrebné odpovedať na otázku, či je predsa len možné vyňať uvedenú zmenu z tejto povinnosti na základe nariadenia č. 651/2014.

B. O uplatniteľnosti nariadenia č. 651/2014 na dotknutú schému pomoci (tretia prejudiciálna otázka)

45. Tretou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate na jednej strane pýta, či dotknutá schéma pomoci spĺňa hmotnoprávne podmienky upravené v článku 44 nariadenia č. 651/2014 [tretia otázka písm. a)], a na druhej strane, či sa na dotknutú schému pomoci vzťahuje toto nariadenie z časového hľadiska na základe prechodného ustanovenia článku 58 ods. 1 tohto nariadenia [tretia otázka písm. b)].

46. Keďže tretia otázka písm. a) je relevantná len za predpokladu, že na dotknutú schému pomoci sa z časového hľadiska uplatní nariadenie č. 651/2014, najprv je potrebné odpovedať na tretiu otázku písm. b).

1. O výklade článku 58 ods. 1 nariadenia č. 651/2014 [tretia prejudiciálna otázka písm. b)]

47. Tretou otázkou písm. b) sa vnútroštátny súd pýta, či je možné spätné uplatnenie nariadenia č. 651/2014. Pokiaľ by dotknutá schéma pomoci spĺňala všetky hmotnoprávne podmienky stanovené v nariadení č. 651/2014, tento súd sa presnejšie pýta, či článok 58 ods. 1 tohto nariadenia priznáva dotknutej schéme pomoci výnimku z notifikačnej povinnosti na obdobie od februára 2011 do 30. júna 2014, pričom nariadenie č. 651/2014 nadobudlo účinnosť až 1. júla 2014.¹⁹

48. V súlade s tvrdeniami rakúskej vlády a Komisie sa domnievam, že na túto otázku treba odpovedať kladne.

¹⁶ Pozri bod 29 vyššie.

¹⁷ Pozri bod 29 vyššie.

¹⁸ Ďalej chcem poukázať na to, že Bundesfinanzgericht (Spolkový finančný súd) v dvoch rozsudkoch uvedených v bodoch 21 a 25 vyššie konštatoval, že keďže dotknutá schéma pomoci bola vykonaná v rozpore s právom Únie, treba na ňu nazerať tak, akoby nikdy nenadobudla účinnosť, a priznať spoločnosti Dilly's Wellnesshotel požadované vrátenie dane na základe predchádzajúcej schémy pomoci.

¹⁹ Článok 59 nariadenia č. 651/2014.

49. Článok 58 uvedeného nariadenia totiž obsahuje prechodné ustanovenia. Nariadenie č. 651/2014 sa podľa svojho článku 58 ods. 1 uplatní na individuálnu pomoc²⁰ poskytnutú *pred nadobudnutím svojej účinnosti*, t. j. pred 1. júlom 2014, ak táto pomoc spĺňa všetky podmienky stanovené v tomto nariadení s výnimkou článku 9.

50. Dotknutá schéma pomoci predstavuje pomoc v podobe úľav na environmentálnych daniach priznanú na základe smernice 2003/96.²¹ Pri tomto type pomoci sú podmienky, ktoré musia byť podľa nariadenia č. 651/2014 splnené na to, aby bola pomoc oslobodená od notifikačnej povinnosti, stanovené v článku 44 tohto nariadenia.

51. Za predpokladu, že dotknutá schéma pomoci spĺňa všetky podmienky upravené v článku 44 nariadenia č. 651/2014, z toho vyplýva, že uvedené nariadenie sa podľa svojho článku 58 ods. 1 uplatní na dotknutú schému pomoci v období od februára 2011 do 30. júna 2014.

52. Je teda potrebné zamietnuť tvrdenie spoločnosti Dilly's Wellnesshotel, podľa ktorého sa na jednej strane má článok 58 ods. 1 uvedeného nariadenia vykladať v spojení s odsekmi 2 a 3 tohto ustanovenia a na druhej strane z tohto článku 58 ods. 1 nevyplýva, že na schému pomoci, ktorá nie je oslobodená od notifikačnej povinnosti na základe uvedeného článku 58 ods. 3, sa napriek všetkému vzťahuje výnimka podľa toho istého článku 58 ods. 1.

53. Článok 58 ods. 1 nariadenia č. 651/2014 totiž vôbec nestanovuje, že na to, aby bol uvedený článok 58 ods. 1 uplatniteľný, musia byť splnené podmienky upravené v ďalších odsekoch tohto článku. Naopak, každý z odsekov 1 až 4 toho istého článku 58 upravuje prechodné ustanovenia pre odlišné situácie.²²

54. V dôsledku toho navrhnem, aby Súdny dvor odpovedal na tretiu prejudiciálnu otázku písm. b) tak, že článok 58 ods. 1 nariadenia č. 651/2014 sa má vykladať v tom zmysle, že uvedené nariadenie oslobodzuje od notifikačnej povinnosti individuálnu pomoc v podobe takých úľav na environmentálnych daniach poskytnutých na základe smernice 2003/96 pred 1. júlom 2014, aké boli priznané v rámci schémy pomoci, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, na obdobie od februára 2011 do 30. júna 2014, pokiaľ táto pomoc spĺňa všetky podmienky stanovené v článku 44 nariadenia č. 651/2014.

2. O výklade článku 44 nariadenia č. 651/2014 [tretia otázka písm. a)]

55. Článok 44 ods. 1 nariadenia č. 651/2014 oslobodzuje schémy pomoci v podobe úľav na environmentálnych daniach poskytnutých na základe smernice 2003/96 od notifikačnej povinnosti upravenej v článku 108 ods. 3 ZFEÚ, pokiaľ spĺňajú všetky podmienky stanovené na jednej strane v odsekoch 2 až 4 tohto článku kapitoly III a v kapitole I nariadenia a na druhej strane v smernici 2003/96.

20 Článok 2 ods. 14 vymedzuje „individuálnu pomoc“ v zmysle nariadenia č. 651/2014 ako pomoc *ad hoc* a pomoc poskytnutú jednotlivým príjemcom na základe schémy pomoci.

21 Pozri bod 66 nižšie.

22 Pokiaľ ide o článok 58 ods. 3 nariadenia č. 651/2014, na ktorý sa odvoláva Dilly's Wellnesshotel, chcem poukázať na to, že toto ustanovenie upravuje výnimku z notifikačnej povinnosti pre každú individuálnu pomoc poskytnutú pred 1. januárom 2015 na základe nariadenia č. 800/2008, bývalého všeobecného nariadenia stanovujúceho výnimky podľa jednotlivých kategórií. Toto prechodné ustanovenie je dôsledkom článku 44 ods. 3 nariadenia č. 800/2008, podľa ktorého po uplynutí platnosti tohto nariadenia sú schémy pomoci, pre ktoré stanovuje výnimku, naďalej oslobodené od notifikačnej povinnosti počas obdobia prispôsobenia v trvaní šiestich mesiacov, t. j. do 31. decembra 2014. Článok 58 ods. 3 nariadenia č. 651/2014 teda stanovuje pre obdobie od 1. júla 2014 do 31. decembra 2014 výnimku pre pomoc poskytnutú na základe nariadenia č. 800/2008. Hoci táto pomoc nemusí byť oslobodená od notifikačnej povinnosti podľa nariadenia č. 651/2014, ktoré sa uplatňuje od 1. júla 2014, článok 58 ods. 3 tohto nariadenia jej preda priznáva výnimku až do 31. decembra 2014. V tomto prípade, keďže Súdny dvor v rozsudku Dilly's Wellnesshotel (C-493/14, EU:C:2016:577) konštatoval, že dotknutá schéma pomoci nie je oslobodená od notifikačnej povinnosti podľa nariadenia č. 800/2008, vyplýva z toho, že článok 58 ods. 3 nariadenia č. 651/2014 nie je v prejednávanej veci relevantný.

56. Tretia otázka písm. a) je síce formulovaná takým spôsobom, že neodkazuje na nijaký konkrétny článok nariadenia č. 651/2014, z návrhu na začatie prejudiciálneho konania však vyplýva, že vnútroštátny súd má pochybnosti len v súvislosti s výkladom článku 44 ods. 3 nariadenia č. 651/2014 a domnieva sa, že všetky ostatné podmienky upravené v článku 44 ods. 1 sú v spore vo veci samej splnené.

57. Treťou otázkou písm. a) sa teda vnútroštátny súd v podstate pýta, či dotknutá schéma pomoci spĺňa podmienku stanovenú v článku 44 ods. 3 nariadenia č. 651/2014.

58. Dilly's Wellnesshotel však odmieta aj výklad článku 44 ods. 1 a 2 uvedeného nariadenia, ktorý navrhuje vnútroštátny súd. Považujem teda za užitočné vyjadriť sa stručne aj k výkladu článku 44 ods. 1 a 2.

59. Skôr než sa budem zaoberať článkom 44 ods. 1 až 3 nariadenia č. 651/2014, považujem za potrebné najprv vysvetliť, ako dotknutá schéma pomoci, najmä spôsob výpočtu pomoci, spĺňa podmienky upravené v článku 17 ods. 1 písm. a) smernice 2003/96.

60. Táto predbežná otázka je dôležitá, lebo je potrebné poskytnúť výklad podmienok stanovených v článku 44 nariadenia č. 651/2014 v spojení s podmienkami vyplývajúcimi z článku 17 ods. 1 písm. a) smernice 2003/96, ktoré musia byť tiež splnené, ak má byť dotknutá schéma pomoci oslobodená od notifikačnej povinnosti podľa článku 44 ods. 1 nariadenia č. 651/2014.

61. V nasledujúcej časti týchto návrhov sa teda budem zaoberať touto otázkou týkajúcou sa smernice 2003/96 [časť a)] a následne odpoviem na otázky súvisiace s článkom 44 ods. 1 až 3 [časť b)].

a) O článku 17 ods. 1 písm. a) smernice 2003/96

62. Podmienky uvedené v článku 44 ods. 1 nariadenia č. 651/2014 v súvislosti so smernicou 2003/96 sa presnejšie týkajú článku 17 ods. 1 písm. a) smernice 2003/96, ktorý za určitých podmienok dáva členským štátom možnosť uplatniť daňové úľavy na spotrebu energetických výrobkov a elektriny v prospech energeticky náročných podnikov.²³

63. Článok 17 ods. 1 písm. a) obsahuje v podstate dve kritériá. Na jednej strane vymedzuje podniky, ktoré môžu získať daňovú úľavu, t. j. „energeticky náročné podniky“. „Energeticky náročný podnik“ je konkrétne podnikateľský subjekt uvedený v článku 11 smernice 2003/96, v ktorom buď nákupy energetických výrobkov a elektriny dosahujú prinajmenšom 3 % výrobné hodnoty, alebo výška platenej vnútroštátnej energetickej dane dosahuje prinajmenšom 0,5 % pridanej hodnoty. Z tohto ustanovenia vyplýva, že v rámci tejto definície smú členské štáty uplatňovať obmedzujúcejšie kritériá vrátane definícií priemyselného sektora.

64. Na druhej strane uvedený článok 17 ods. 1 písm. a) stanovuje, že musia byť dodržané minimálne úrovne zdaňovania upravené v smernici, t. j. v jej prílohe I tabuľke C, ktorá stanovuje minimálne úrovne zdaňovania platné pre palivá a elektrinu.

65. Rakúska vláda a Komisia sa v tejto súvislosti domnievajú, že dotknutá schéma pomoci predstavuje pomoc v podobe úľav na environmentálnych daniach poskytnutú na základe smernice 2003/96 a že táto schéma pomoci spĺňa obe kritériá stanovené v článku 17 ods. 1 písm. a) smernice 2003/96. Dilly's Wellnesshotel toto tvrdenie nespochybňuje. Budem preto vychádzať z tohto tvrdenia, ktoré považujem za dôvodné.

²³ Chcem poukázať na to, že článok 17 ods. 1 písm. b) a článok 17 ods. 3 smernice 2003/96 stanovujú pre členské štáty aj možnosť uplatniť daňové úľavy v iných situáciách. Tieto situácie však nie sú v prejednávanej veci relevantné.

66. Ako presnejšie vysvetľuje rakúska vláda, na začiatku je potrebné vychádzať zo zásady, že dotknutá schéma pomoci upravuje daňové úľavy na spotrebu energetických výrobkov v zmysle článku 17 ods. 1 tejto smernice v podobe čiastočného vrátenia dane. Túto formu daňovej úľavy stanovuje článok 6 písm. c) uvedenej smernice.²⁴

67. Ďalej, pokiaľ ide o prvé kritérium upravené v článku 17 ods. 1 písm. a) tej istej smernice, § 1 ods. 1 EAVG 2011 stanovuje, že energetická daň za kalendárny rok sa vráti, pokiaľ celkovo presahuje 0,5 % čistej hodnoty výroby. Ako zdôrazňuje rakúska vláda, táto podmienka týkajúca sa čistej hodnoty výroby zabezpečuje, že príjemcami dotknutej schémy pomoci môžu byť len podnikateľské subjekty považované za „energeticky náročné podniky“ v súlade s článkom 17 ods. 1 písm. a).²⁵

68. Ako ďalej zdôrazňuje rakúska vláda, obmedzenie okruhu príjemcov dotknutej schémy pomoci zavedené v BBG 2011 je v úplnom súlade s definíciou „energeticky náročného podniku“ uvedenou v článku 17 ods. 1 písm. a) smernice 2003/96. Keď totiž rakúska vláda obmedzila okruh príjemcov na podniky, ktorých hlavnou činnosťou je výroba hmotného majetku, jednoducho uplatnila prísnejšie kritérium týkajúce sa priemyselného sektora v súlade so znením článku 17 ods. 1 písm. a), ktorý členským štátom dáva túto možnosť. V tom istom zmysle chcem poukázať na to, že Súdny dvor rozhodol, že článok 17 ods. 1 smernice 2003/96 nebráni vnútroštátnej právnej úprave stanovujúcej daňové úľavy na spotrebu elektriny v prospech energeticky náročných podnikov len vo výrobnom sektore.²⁶

69. Pokiaľ ide o druhé kritérium upravené v článku 17 ods. 1 písm. a) smernice 2003/96, ktoré sa týka minimálnej úrovne zdaňovania, v súlade s vysvetleniami rakúskej vlády sa domnievam, že dotknutá schéma pomoci spĺňa aj toto kritérium.

70. Z § 2 ods. 1 a 2 EAVG 2011 totiž v podstate vyplýva, že suma vrátenej dane, ktorá predstavuje pomoc, sa vypočíta ako rozdiel medzi celkovou výškou zaplatenej dane a vyššou z týchto dvoch súm: buď sumou zodpovedajúcou 0,5 % čistej hodnoty výroby, alebo sumou, ktorá predstavuje súčet minimálnych úrovní zdaňovania platných pre dotknuté zdroje energie.

71. Tento spôsob výpočtu pomoci na jednej strane zabezpečuje, že príjemcami pomoci sú len podnikateľské subjekty považované za „energeticky náročné podniky“ v zmysle článku 17 ods. 1 písm. a) smernice 2003/96, a na druhej strane, že pomoc poskytnutá príjemcom je vždy v súlade s minimálnymi úrovňami zdaňovania stanovenými v prílohe I tabuľke C tejto smernice.

72. Následne treba nájsť odpoveď na otázku, či je v spore vo veci samej splnená aj podmienka upravená v článku 44 ods. 3 nariadenia č. 651/2014.

b) O článku 44 ods. 1 až 3 nariadenia č. 651/2014

73. Nižšie najprv stručne preskúmam článok 44 ods. 1 a 2, ktorého výklad podľa môjho názoru nevyvoláva vážne pochybnosti, a potom sa budem zaoberať výkladom článku 44 ods. 3.

²⁴ Tento článok stanovuje, že členské štáty môžu priznať úľavy v úrovni zdaňovania stanovené v smernici v podobe čiastočného vrátenia dane. Článok 6 písm. b) smernice ďalej stanovuje, že oslobodenie od dane môže byť priznané aj v podobe odstupňovanej sadzby dane.

²⁵ Vychádzam zo zásady, že „čistú hodnotu výroby“ v zmysle § 1 ods. 1 EAVG 2011 treba chápať ako „pridanú hodnotu“ v zmysle článku 17 ods. 1 písm. a) smernice 2003/96.

²⁶ Pozri rozsudok z 18. januára 2017, IRCCS – Fondazione Santa Lucia (C-189/15, EU:C:2017:17, body 45 až 52).

1) O výklade článku 44 ods. 1 nariadenia č. 651/2014

74. Podľa článku 44 ods. 1 nariadenia č. 651/2014 musia byť splnené podmienky stanovené v kapitole I tohto nariadenia, ak má byť schéma pomoci oslobodená od notifikačnej povinnosti. Článok 5 ods. 1, ktorý sa nachádza v kapitole I uvedeného nariadenia, stanovuje, že toto nariadenie sa vzťahuje iba na transparentnú pomoc. Konkrétne, čo sa týka pomoci vo forme daňového zvýhodnenia, článok 5 ods. 2 písm. d) toho istého nariadenia stanovuje, že táto pomoc sa považuje za transparentnú, ak opatrenie stanovuje hornú hranicu, ktorou sa zabezpečí, že nedôjde k prekročeniu uplatniteľného stropu.

75. Dilly's Wellnesshotel tvrdí, že dotknutá schéma pomoci nespĺňa túto podmienku upravenú v článku 5 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 651/2014, s odôvodnením, že keďže dotknutá schéma pomoci nestanovuje hornú hranicu, nie je transparentná v zmysle článku 5 ods. 2 písm. d) tohto nariadenia.

76. Podobne ako vnútroštátny súd a v súlade s tvrdeniami rakúskej vlády a Komisie sa domnievam, že článok 5 ods. 2 písm. d) nie je v prejednávanej veci relevantný. V súlade so znením tohto článku je totiž uvedená horná hranica relevantná len v prípade, že sa uplatní strop vymedzujúci notifikačnú povinnosť. Pokiaľ však ide o pomoc v podobe úľav na environmentálnych daniach priznanú na základe smernice 2003/96, chcem poukázať na to, že nariadenie č. 651/2014 nestanovuje nijaký strop vymedzujúci notifikačnú povinnosť.²⁷

2) O výklade článku 44 ods. 2 nariadenia č. 651/2014

77. Podľa článku 44 ods. 2 nariadenia č. 651/2014 musia byť príjemcovia dotknutej schémy pomoci vybratí na základe transparentných a objektívnych kritérií.

78. V tomto smere chápem tvrdenie spoločnosti Dilly's Wellnesshotel v tom zmysle, že dotknutá schéma pomoci túto podmienku nespĺňa, lebo nijaký dôvod neopodstatňuje poskytnutie úľavy na daniach len výrobným podnikom.

79. V prvom rade treba konštatovať, že otázku výberu podnikov, ktoré sú príjemcami pomoci, upravuje najmä článok 17 ods. 1 písm. a) smernice 2003/96. Ako som objasnil v bode 68 vyššie, obmedzenie okruhu príjemcov dotknutej schémy pomoci je v úplnom súlade s podmienkami tohto článku.

80. Ďalej sa domnievam, že podmienky transparentnosti a objektívnosti upravené v článku 44 ods. 2 nariadenia č. 651/2014 treba chápať na jednej strane v tom zmysle, že okruh príjemcov vymedzený členskými štátmi podľa článku 17 ods. 1 písm. a) smernice 2003/96 musí byť jasne vymedzený vo vnútroštátnej právnej úprave, a na druhej strane, že okruh príjemcov musí byť vymedzený tak, aby bola pomoc poskytovaná rovnakým spôsobom všetkým konkurentom, ktorí sú v rovnakej faktickej situácii, v súlade s odôvodnením 64 nariadenia č. 651/2014.

81. V prejednávanej veci treba konštatovať, že dotknutá schéma pomoci spĺňa tieto požiadavky na jednej strane vzhľadom na to, že v dotknutej schéme pomoci sú jej príjemcovia jasne určení v § 2 ods. 1 EAVG 2011, a na druhej strane, že pomoc sa poskytuje rovnakým spôsobom všetkým konkurentom, ktorí sú v rovnakej faktickej situácii, t. j. podnikom, pri ktorých sa preukázalo, že ich hlavnou činnosťou je výroba hmotného majetku.

²⁷ Naopak, článok 4 tohto nariadenia stanovuje stropy vymedzujúce notifikačnú povinnosť pre niekoľko ďalších typov pomoci, pri ktorých sa uplatní článok 5 ods. 2 písm. d), pokiaľ je táto pomoc poskytnutá v podobe daňových zvýhodnení. Čo sa týka dotknutej schémy pomoci, chcem poukázať na to, že výška poskytnutej pomoci v rámci tejto schémy závisí od spotreby energie dotknutého podniku, a teda nariadenie č. 651/2014 túto sumu neobmedzuje.

3) O výklade článku 44 ods. 3 nariadenia č. 651/2014

82. Podľa článku 44 ods. 3 nariadenia č. 651/2014 sú schémy pomoci vo forme daňových úľav založené buď na znížení sadzby príslušnej environmentálnej dane, alebo na platbe pevne stanovenej sumy kompenzácie, alebo na kombinácii týchto mechanizmov.

83. Vnútroštátny súd sa v podstate pýta, či je dotknutá schéma pomoci založená na jednom z týchto troch mechanizmov vzhľadom na to, že daňová úľava upravená v EAVG 2011 je určená konkrétnym vzorcom výpočtu.

84. V tomto smere treba najprv určiť, čo sa má konkrétne chápať pod podmienkou stanovenou v článku 44 ods. 3 nariadenia č. 651/2014, a následne, či schéma pomoci túto podmienku spĺňa.

85. Pokiaľ ide o tento prvý bod, hneď na úvod chcem poukázať na to, že pokiaľ viem, Súdny dvor ešte neposudzoval túto podmienku zavedenú nariadením č. 651/2014, ktorá nefigurovala v predchádzajúcom nariadení stanovujúcom výnimky podľa jednotlivých kategórií.²⁸

86. Ďalej chcem zdôrazniť, že ako vyplýva z odôvodnenia 64 nariadenia č. 651/2014, pokiaľ ide o pomoc v podobe daňových úľav poskytnutú na základe smernice 2003/96, „aby sa neskreslil cenový signál, ktorý má podnikom dávať environmentálna daň“, členské štáty by mali mať možnosť „koncipovať schému daňových úľav na základe mechanizmu vyplácania pevne stanovenej ročnej sumy kompenzácie (vrátenie dane)“.

87. Na základe poslednej časti tohto odôvodnenia, ktoré vlastne obsahuje definíciu výrazu „vyplácanie pevne stanovenej ročnej sumy kompenzácie“, chápem článok 44 ods. 3 v tom zmysle, že schéma pomoci musí byť založená buď na mechanizme vrátenia dane, ktorý poskytuje pevne stanovenú ročnú sumu, alebo na mechanizme zníženia príslušnej sadzby dane, pričom v takom prípade pomoc nemá podobu vrátenia dane, ale je priznaná už pri základe dane uplatnením znížených sadzieb, alebo na kombinácii týchto mechanizmov. Ako som vysvetlil v bode 66 a v poznámke pod čiarou 24 vyššie, tieto dve metódy sú stanovené aj v článku 6 písm. b) a c) smernice 2003/96 pre daňové úľavy.

88. Okrem tejto požiadavky podľa môjho názoru článok 44 ods. 3 nariadenia č. 651/2014 neupravuje podmienky vykonávania týchto mechanizmov. Naopak, ako je vysvetlené v bodoch 63 až 71 vyššie, článok 17 ods. 1 písm. a) smernice 2003/96 stanovuje také podmienky pre daňové úľavy a tieto podmienky sú v prejednávanej veci splnené.

89. Tento výklad článku 44 ods. 3 nariadenia č. 651/2014 sa mi napokon zdá byť v úplnom súlade so všeobecným cieľom nariadenia č. 651/2014. Jedným z cieľov tohto nariadenia je totiž zvýšiť význam transparentnosti a kontroly, ako aj náležitého hodnotenia veľmi veľkých schém vzhľadom na ich účinok na hospodársku súťaž na vnútornom trhu.²⁹

90. V tomto smere rovnako ako Komisia chápem článok 44 ods. 3 v tom zmysle, že ak sú schémy pomoci založené na jednom z troch mechanizmov upravených v tomto článku, znamená to, že pomoc v určitej výške je poskytovaná transparentne.

91. V tomto prípade sa rovnako ako Komisia a rakúska vláda domnievam, že dotknutá schéma pomoci spĺňa podmienku stanovenú v článku 44 ods. 3 nariadenia č. 651/2014.

²⁸ Pomoc v podobe úľav na environmentálnych daniach upravoval článok 25 nariadenia č. 800/2008. Podľa tohto článku sú schémy pomoci, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v smernici 2003/96, oslobodené od notifikačnej povinnosti, pokiaľ príjemcovia daňovej úľavy zaplatia aspoň minimálnu výšku dane v Spoločenstve stanovenú smernicou 2003/96 a daňové úľavy sa poskytujú na maximálne desať rokov.

²⁹ Pozri najmä odôvodnenia 3 až 5 nariadenia č. 651/2014.

92. Komisia na základe predovšetkým teleologického výkladu článku 44 ods. 3 usudzuje, že dotknutá schéma pomoci je založená na „znížení sadzby příslušnej environmentálnej dane“ v zmysle uvedeného ustanovenia.

93. Ja sa zas domnievam, že dotknutá schéma pomoci je založená skôr na „platbe pevne stanovenej sumy kompenzácie“, t. j. na mechanizme vrátenia dane, ktorý priznáva fixnú ročnú sumu. Presnejšie dotknutá schéma pomoci stanovuje vrátenie zaplatenej energetickej dane za kalendárny rok na základe žiadosti. V závislosti od tejto zaplatenej dane je na základe výpočtu v rámci dotknutej schémy pomoci priznané vrátenie pevne stanovenej sumy v tom zmysle, že ako tvrdí rakúska vláda, spôsob výpočtu neponecháva finančnej správe nijakú mieru voľnej úvahy, pokiaľ ide o sumu, ktorá samá vrátiť.

94. V dôsledku toho je potrebné zamietnuť tvrdenie spoločnosti Dilly's Wellnesshotel, podľa ktorého spôsob výkonu dotknutej schémy pomoci nespĺňa podmienku stanovenú v článku 44 ods. 3 nariadenia č. 651/2014 predovšetkým z toho dôvodu, že vrátená suma sa vypočíta pomocou konkrétneho vzorca v tom zmysle, že suma, ktorá sa má vrátiť, závisí od toho, koľko energie dotknutý podnik spotrebuje. Treba konštatovať, že každá pomoc v podobe daňových úľav priznaná podľa smernice 2003/96 sa zo svojej podstaty vypočíta na základe konkrétnej spotreby energie v dotknutých podnikoch.³⁰

95. V dôsledku toho navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na tretiu prejudiciálnu otázku písm. a) tak, že článok 44 ods. 3 nariadenia č. 651/2014 sa má vykladať v tom zmysle, že zahŕňa takú schému pomoci, aká je predmetom sporu vo veci samej, ktorá je založená na mechanizme vrátenia environmentálnej dane a v zákonom upravenom vzorci výpočtu jednoznačne stanovuje sumu dane, ktorá sa má vrátiť.

V. Návrh

96. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na tretiu prejudiciálnu otázku, ktorú položil Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd, Rakúsko), takto:

1. Článok 44 ods. 3 nariadenia Komisie (EÚ) č. 651/2014 zo 17. júna 2014 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článkov 107 a 108 zmluvy sa má vykladať v tom zmysle, že zahŕňa takú schému pomoci, aká je predmetom sporu vo veci samej, ktorá je založená na mechanizme vrátenia environmentálnej dane a v zákonom upravenom vzorci výpočtu jednoznačne stanovuje sumu dane, ktorá sa má vrátiť.
2. Článok 58 ods. 1 nariadenia č. 651/2014 sa má vykladať v tom zmysle, že uvedené nariadenie oslobodzuje od notifikačnej povinnosti individuálnu pomoc v podobe takých úľav na environmentálnych daniach poskytnutých na základe smernice Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny pred 1. júlom 2014, aké boli priznané v rámci schémy pomoci, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, na obdobie od februára 2011 do 30. júna 2014, pokiaľ táto pomoc spĺňa všetky podmienky stanovené v článku 44 nariadenia č. 651/2014.

³⁰ Pozri tiež poznámku pod čiarou 27.